

บทที่ 4

ผลการทดลอง

การฟอกม่าเชื้อส่วนต่างๆของอาร์ติโซค

การฟอกม่าเชื้อเมล็ดอาร์ติโซคสายพันธุ์ HV 271

เมื่อนำเมล็ดที่ผ่านการฆ่าเชื้อตามวิธีการที่ 1 ที่ใช้ในการทดลอง มาเพาะเลี้ยงบนอาหาร water agar ประมาณ 1 สัปดาห์ ปรากฏว่ามีการปนเปื้อนของเชื้อรากึง 92 % เมล็ดที่รอดชีวิตจะสามารถพัฒนาเป็นต้นอ่อนที่มีขนาดเล็ก สีเหลืองปนเขียวและไม่เกิดการแตกยอด ส่วนเมล็ดที่เพาะเลี้ยงบนอาหาร MS + BAP 0.5 mg/l + sucrose 30 g/l + agar 7 g/l pH 5.7 มีการปนเปื้อนของเชื้อรากึง 100 % เมื่อฟอกเมล็ดด้วยวิธีที่ 2 แล้วเพาะเลี้ยงด้วยอาหาร MS + BAP 12.0 mg/l + IAA 0.4 mg/l + sucrose 40 g/l + agar 7 g/l pH 5.7 เป็นเวลา 7 – 10 วัน พบร่องรอยการปนเปื้อนของเชื้อเท่ากับ 35 % ต่อมาเกิดการเจริญ 20 % เนื้อเยื่อถูกมองเป็นสีเหลืองหรือสีดำและตายในที่สุด ส่วนเมล็ดที่ปลดปล่อยจากการพัฒนาโดยไม่เลี้ยงจะขยายขนาดและมีสีเขียวเข้ม การแตกยอดเกิดขึ้นที่บริเวณฐานของใบเลี้ยง หลังจากอายุ 6 สัปดาห์ ต้นอ่อนมียอดจำนวน 3 – 8 ยอด เมื่อเปรียบเทียบอัตราการปนเปื้อนที่เกิดจากการฟอกม่าเชื้อทั้ง 2 วิธี พบร่องรอยการปนเปื้อนของเชื้อได้ระดับความเชื่อมั่น 95 %

การฟอกม่าเชื้อหน่ออาร์ติโซคสายพันธุ์ Grosso Romanesco

เมื่อฟอกม่าเชื้อหน่ออาร์ติโซคทั้ง 3 วิธี แล้วเพาะเลี้ยงหน่ออาร์ติโซคบนอาหาร Half-macro MS + IAA 0.5 mg/l + kinetin 0.05 mg/l + inositol 0.1 g/l + sucrose 20.0 g/l + agar 7.0 g/l pH 5.6 เป็นเวลา 1 สัปดาห์ พบร่องรอยการปนเปื้อนของเชื้อรากึง 100 % และเนื้อเยื่อถูกมองเป็นสีน้ำตาล เมื่อฟอกม่าเชื้อหน่ออาร์ติโซคที่ 2 ตรวจพบอัตราการปนเปื้อนของเชื้อได้ 50 % ชิ้นพืชที่ไม่เกิดการปนเปื้อนมีสีเขียว จากนั้นป้องกันไม่ให้เนื้อเยื่อถูกมองเป็นสีดำด้วยการบ่มชั่วโมง ชิ้นพืชลงบนอาหารใหม่ ชิ้นพืชจะก่ออยู่ เจริญเป็นต้นที่มีลักษณะปกติได้ภายใน 4 สัปดาห์ การฟอกม่าเชื้อด้วยวิธีที่ 3 มีอัตราการปนเปื้อนของเชื้อ 30 % ส่วนชิ้นพืชอีก 30 % มีความผิดปกติ

โดยกล้ายเป็นสีดำน้ำหรือเกิดการซ่าน้ำ ทำให้ได้อัตราการอุดตันจากการฟอกเพียง 40 % ยอดที่รอดชีวิตมีการพัฒนาอย่างเป็นต้นที่แข็งแรงภายในเวลา 4 สัปดาห์

การทดสอบสูตรอาหารเพื่อชักนำให้อาร์ติโโซกเกิดการแตกกอ การชักนำอาร์ติโโซกสายพันธุ์ HV 271 ให้เกิดการแตกกอ

เมื่อทำการทดสอบสูตรอาหารเพื่อชักนำให้อาร์ติโโซกสายพันธุ์ HV 271 เกิดการแตกกอ ด้วยอาหารทั้ง 34 สูตร พนว่าอาหารสูตรที่ 10 (Half – macro MS + NAA 0.1 mg/l + kinetin 2.5 mg/l + sucrose 20.0 g/l) เป็นอาหารที่ชักนำให้เกิดอัตราการแตกกอเท่ากับ 5.50 ± 1.78 ต้นต่อ กอ ความสูงเฉลี่ย 0.97 ± 0.27 cm. (ภาพที่ 1) โดยมีอัตราการแตกกอใกล้เคียงกับอาร์ติโซกที่เพาะเลี้ยงบนอาหารสูตรที่ 7 (Half – macro MS + kinetin 3.0 mg/l + sucrose 20.0 g/l) ที่ส่งเสริมให้เกิดอัตราการแตกกอ 5.43 ± 1.41 ต้นต่อ กอ ความสูงเฉลี่ย 0.57 ± 0.11 cm. (ภาพที่ 2) หรืออาหารสูตรที่ 14 (Half – macro MS + IAA 0.5 mg/l + kinetin 2.0 mg/l + sucrose 20.0 g/l) ที่ชักนำให้เจ็บจำนวนขอด 5.00 ± 1.76 ต้นต่อ กอ ความสูงเฉลี่ย 0.61 ± 0.17 cm. และอาหารสูตรที่ 31 (Half – macro MS + IAA 0.5 mg/l + BAP 5.0 mg/l + sucrose 20.0 g/l) ซึ่งให้อัตราการแตกกอเท่ากับ 5.17 ± 1.09 ต้นต่อ กอ ความสูงเฉลี่ย 0.69 ± 0.21 cm.

เมื่อพิจารณาค่าความสูงเฉลี่ย พนว่าอาหารสูตรที่ 10 ชักนำให้เกิดยอดที่มีค่าความสูงเฉลี่ยมากกว่าอุดตันที่เจริญบนอาหารสูตรที่ 7 14 และ 31 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % นอกเหนือนี้ยังคงอาหารสูตรที่ 10 มีใบสีเขียวเข้มจำนวนมาก ลำต้นแข็งแรงกว่าอุดตันที่ได้จากอาหารสูตรที่ 7 และ 14 ซึ่งมีลำต้นและใบขนาดเล็ก ขณะที่อาหารสูตรที่ 31 ชักนำให้เกิดใบขนาดเล็กผิดปกติและเกิดการซ่าน้ำ เมื่อเปรียบเทียบลักษณะของยอดที่เจริญบนอาหารทั้ง 4 สูตรข้างต้น อาหารสูตรที่ 10 จึงเป็นอาหารที่เหมาะสมต่อการชักนำให้อาร์ติโโซกสายพันธุ์ HV 271 เกิดการแตกกอโดยอุดตันที่เกิดจากการแตกกอนบนอาหารทั้ง 34 สูตร จะพัฒนาจากตาข่ายที่บริเวณชอกใบ

จากการสังเกตผลของสารควบคุมการเจริญเติบโตต่อการแตกกอของอาร์ติโโซกดังแสดงในตารางที่ 8 พนว่าอาหารที่เติม kinetin มีผลทำให้แตกกอในอัตราสูง และสามารถเพิ่มความสูงของยอดได้ด้วยการใช้ร่วมกับ NAA และ IAA เมื่อเพาะเลี้ยงบนอาหารที่มี BAP เป็นองค์ประกอบเพียงชนิดเดียว พนว่าสามารถช่วยให้เกิดอัตราการแตกกอเท่ากับ 4.80 ± 1.09 ต้นต่อ กอ ความสูงเฉลี่ย 0.63 ± 0.19 cm. ด้วยอาหาร MS + BAP 0.5 mg/l + sucrose 30.0 g/l (ภาพที่ 3) อาหารที่เติม BAP สามารถชักนำให้เกิดยอดได้แต่มีผลให้ยอดที่เกิดใหม่มีขนาดเล็ก และมีลักษณะผิดไปจากปกติคือ มีโคนต้นขนาดใหญ่ ในขนาดเล็ก และเมื่อเพาะเลี้ยงบนอาหารที่มีความเข้มข้นของ BAP สูงขึ้นพบว่ามีแนวโน้มอัตราการแตกกอลดลง จากนั้นชักนำให้ต้นที่ได้จาก

การแตกกอจากอาหารทุกสูตร มีลักษณะที่สมบูรณ์ด้วยการเพาะเลี้ยงบนอาหารสูตรที่ 1 (Half – macro MS + IAA 0.5 mg/l + kinetin 0.05 mg/l + sucrose 20.0 g/l) ที่สามารถหักน้ำให้เกิดอัตราการแตกกอ 1.13 ± 0.97 ต้นต่อกราฟ ความสูงเฉลี่ย 0.57 ± 0.43 cm. (ภาพที่ 4) เมื่อong จากสังเกตพบว่าต้นที่เจริญเติบโตบนอาหารชนิดนี้มีความสมบูรณ์ ในมีลักษณะแห่งกว้าง สีเขียวปนเทา มีขนปุกคลุ่ม ลำต้นโต นอกจากนี้อาหารที่เดินออกซินร่วมกับไชโตไนน์มีผลให้ต้นมีลักษณะใกล้เคียงกับต้นปกติ

ตารางที่ 8 อัตราการแตกกอของอาร์ติโขส่ายพันธุ์ HV 271 เมื่อเลี้ยงบนอาหารสูตรต่าง ๆ

สูตรอาหาร	อัตราการแตกกอ (ต้นต่อกราฟ)	ความสูง (cm.)
1	1.13 ± 0.97 m	0.57 ± 0.43 efghijk
2	1.00 ± 0.90 m	0.33 ± 0.30 n
3	0.67 ± 0.92 m	0.14 ± 0.10 o
4	2.30 ± 0.79 l	0.66 ± 0.26 ef
5	3.43 ± 0.81 ghij	0.94 ± 0.34 b
6	4.23 ± 1.20 def	0.86 ± 0.28 b
7	5.43 ± 1.41 a	0.57 ± 0.11 efghi
8	4.30 ± 0.99 def	0.64 ± 0.18 efg
9	3.53 ± 0.93 ghij	0.80 ± 0.31 cd
10	5.50 ± 1.78 a	0.97 ± 0.27 b
11	4.30 ± 1.73 def	0.90 ± 0.42 b
12	3.87 ± 1.54 efgh	1.20 ± 0.66 a
13	3.27 ± 0.91 hijk	1.05 ± 0.13 ab
14	5.00 ± 1.76 abc	0.61 ± 0.17 efghi
15	3.93 ± 1.28 efgh	0.51 ± 0.15 ghijkl
16	4.80 ± 1.09 bcd	0.63 ± 0.19 efg
17	4.53 ± 0.68 bcde	0.41 ± 0.13 klmn
18	3.95 ± 0.87 efgh	0.47 ± 0.24 hijklmn
19	3.93 ± 1.05 efgh	0.53 ± 0.13 ghijkl

ตารางที่ 8 (ต่อ) อัตราการแตกกอของอาร์ติไซคสไบทพันธุ์ HV 271 เมื่อเทียบกับอาหารสูตรต่างๆ

สูตรอาหาร	อัตราการแตกกอ (ต้นต่อ กอ)	ความสูง (cm.)
20	$3.80 \pm 0.10\text{efghi}$	$0.42 \pm 0.15\text{jklmn}$
21	$3.23 \pm 0.55\text{hijk}$	$0.46 \pm 0.12\text{ijklmn}$
22	$3.50 \pm 0.68\text{ghij}$	$0.35 \pm 0.62\text{mn}$
23	$3.17 \pm 0.79\text{jk}$	0.18 ± 0.120
24	$3.80 \pm 0.96\text{efghi}$	$0.81 \pm 0.33\text{cd}$
25	$3.46 \pm 1.04\text{ghij}$	$0.63 \pm 0.30\text{efgh}$
26	$4.23 \pm 0.73\text{def}$	$0.57 \pm 0.15\text{efghijk}$
27	$3.00 \pm 0.59\text{jk}$	$0.63 \pm 0.26\text{efg}$
28	$4.00 \pm 0.69\text{efg}$	$0.48 \pm 0.16\text{ghijklmn}$
29	$3.83 \pm 0.91\text{efghi}$	$0.53 \pm 14\text{fghijkl}$
30	$4.33 \pm 1.03\text{def}$	$0.50 \pm 0.26\text{ghijklmn}$
31	$5.17 \pm 1.09\text{ab}$	$0.69 \pm 0.21\text{de}$
32	$3.10 \pm 0.76\text{jk}$	$0.51 \pm 0.30\text{ghijklmn}$
33	$2.80 \pm 0.55\text{lk}$	$0.58 \pm 0.21\text{efghij}$
34	$3.33 \pm 0.66\text{ghijk}$	$0.39 \pm 0.82\text{lmn}$

abcd...อักษรที่ต่างกันแสดงความแตกต่างของนิยมสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95 %

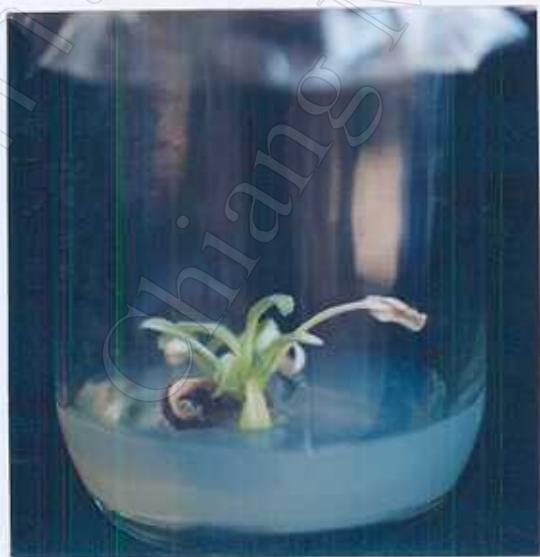
จากการวิเคราะห์ LSD เมื่อเปรียบเทียบตัวเลขในส่วนที่เดียวกัน

ภาพที่ 1 การแตกกอของอาร์ติไซคสไบทพันธุ์ HV 271 ที่เพาะเลี้ยงบนอาหารสูตรที่ 10
(Half – macro MS + NAA 0.1 mg/l + kinetin 2.5 mg/l + sucrose 20.0 mg/l) เป็นเวลา 4 สัปดาห์

ภาพที่ 2 การแตกกอของอาร์ติไซค์สายพันธุ์ HV 271 ที่เพาะเลี้ยงบนอาหารสูตรที่ 7
(Half – macro MS + kinetin 3.0 mg/l + sucrose 20.0 mg/l) เป็นเวลา 4 สัปดาห์

ภาพที่ 3 การแตกกอของอาร์ติไซค์สายพันธุ์ HV 271 ที่เพาะเลี้ยงบนอาหารสูตรที่ 16
(MS + BAP 0.5 mg/l + sucrose 20.0 mg/l) เป็นเวลา 4 สัปดาห์

ภาพที่ 4 ลักษณะด้านของอาร์ติโซกสายพันธุ์ HV 271 ที่เจริญบนอาหารสูตรที่ 1

(Half – macro MS + IAA 0.5 mg/l + kinetin 0.05 mg/l + sucrose 20.0 mg/l)

การทดสอบสูตรอาหารเพื่อขยายพันธุ์อาร์ติโซคสายพันธุ์จากฝรั่งเศส

จากการเพาะเลี้ยงอาร์ติโซคบนอาหาร 29 สูตรเป็นเวลา 4 สัปดาห์ พบร่องว่าอาหารที่ชักนำให้เกิดการแตกกอได้อย่างรวดเร็วคือ อาหารที่ประกอบด้วยไโตไนนินในรูป BAP โดยอาหารที่กระตุ้นให้เกิดการแตกกอได้สูงที่สุดคือ อาหารสูตรที่ 14 (MS + BAP 0.5 mg/l + sucrose 30.0 g/l) ซึ่งชักนำให้มีจำนวนต้นเท่ากับ 8.87 ± 2.56 ต้นต่อ กอ ความสูงเฉลี่ย 0.96 ± 0.48 cm. (ภาพที่ 5) รองลงมาคืออาหารสูตรที่ 20 (MS + BAP 2.5 mg/l + sucrose 30.0 g/l) (ภาพที่ 6) ซึ่งมีอัตราการแตกกอเท่ากับ 6.76 ± 2.86 ต้นต่อ กอ ความสูงเฉลี่ย 0.64 ± 0.25 cm. และ อาหารสูตรที่ 26 (Half-macro MS + IAA 1.0 mg/l + kinetin 6.0 mg/l + sucrose 30.0 g/l) (ภาพที่ 7) ให้อัตราการแตกกอเท่ากับ 6.23 ± 1.17 ต้นต่อ กอ ความสูงเฉลี่ย 0.79 ± 0.27 cm. ตามลำดับ โดยอัตราการแตกกอของอาหารทั้ง 3 สูตรนี้ไม่มีความแตกต่างกัน แต่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % กับจำนวนต้นที่ได้จากอาหารชนิดอื่น ๆ

จากการที่ 9 พบร่องว่าเมื่อความเข้มข้นของ kinetin สูงขึ้น มีผลให้อัตราการแตกกอบบนอาหารเพิ่มขึ้น และอาหารที่ส่งเสริมให้เกิดอัตราการแตกกอสูงที่สุดอย่างมีนัยสำคัญเมื่อเปรียบเทียบกับอัตราการแตกกอที่เกิดจากการชักนำด้วยอาหารที่เติม kinetin เพียงชนิดเดียวคือ อาหารสูตรที่ 13 (Half - macro MS + kinetin 7.0 mg / l + sucrose 20.0 g/l) ซึ่งมีอัตราการแตกกอเท่ากับ 5.03 ± 1.19 ต้นต่อ กอ ความสูงเฉลี่ย 0.52 ± 0.11 cm. สำหรับการเพาะเลี้ยงบนอาหารที่เติม BAP เพียงชนิดเดียว ซึ่งมี sucrose 20.0 g/l พบร่องว่าอาหารสูตรที่ 1 (Half - macro MS + BAP 0.5 mg / l + sucrose 20.0 g/l) และ 2 (Half - macro MS + BAP 1.0 mg / l + sucrose 20.0 g/l) สามารถชักนำให้เกิดอัตราการแตกกอเท่ากับ 5.80 ± 1.06 ต้นต่อ กอ ความสูงเฉลี่ย 0.70 ± 0.20 cm. และ 5.86 ± 2.01 ต้นต่อ กอ ความสูงเฉลี่ย 0.71 ± 0.16 cm. ตามลำดับ โดยให้อัตราการแตกกอสูงกว่าอาหารสูตรที่ 4 5 และ 6 ที่มีความเข้มข้นของ BAP 3.0 4.0 และ 5.0 mg/l ตามลำดับอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ แนวโน้มของการแตกกอจะลดลงเมื่อความเข้มข้นของ BAP สูงขึ้น หรือใช้ร่วมกับออกซินชนิดต่าง ๆ เมื่อเพาะเลี้ยงขอดเป็นเวลา 1 – 2 สัปดาห์ อาหารที่เติม BAP จะทำให้เกิดการแตกยอดอย่างรวดเร็วกว่าอาหารที่เติม kinetin ต้นอ่อนที่ได้มีขนาดใหญ่และขอบใบหยกมากกว่าปกติ ก้านใบอัดตัวกันแน่น ซึ่งมีความแตกต่างกันด้วยที่เพี้ยงบนอาหารที่ประกอบด้วยไโตไนนินในรูป kinetin โดยความแตกต่างที่สังเกตได้คือ ต้นที่เจริญบนอาหารที่เติม kinetin มีใบกว้างกว่า ก้านใบเล็กและไม่อัดตัวกันแน่น

เมื่อชักนำให้เกิดยอดบนอาหารที่มี 2iP หรือ Thidiazuron พบร่องว่าอาหารสูตรที่ 27 (Half – macro MS + 2iP 1.0 mg/l + sucrose 30.0 g/l) ช่วยชักนำให้เกิดอัตราการแตกกอเท่ากับ 2.60 ± 0.67 ต้นต่อ กอ ความสูงเฉลี่ย 0.49 ± 0.48 cm. โดยไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติกับอัตรา

การแตกกอบนอาหารสูตรที่ 28 (Half – macro MS + 2iP 3.0 mg/l + sucrose 30.0 g/l) ที่ให้อัตราการแตกกอเท่ากับ 2.50 ± 0.68 ต้นต่อ กอ ความสูงเฉลี่ย 0.50 ± 0.14 cm. ส่วนอาหารสูตรที่ 21 (Half – macro MS + Thidiazuron 1.0 mg/l + sucrose 30.0 g/l) สามารถชักนำให้เกิดการแตกกอเพียง 1.87 ± 0.57 ต้นต่อ กอ ความสูงเฉลี่ย 0.51 ± 0.25 cm. (ภาพที่ 8) ซึ่งไม่มีความแตกต่างกับอัตราการแตกกอของอาร์ติโซคที่เลี้ยงบนอาหารสูตรที่ 22 (Half – macro MS + Thidiazuron 3.0 mg/l + sucrose 30.0 g/l) ซึ่งสามารถชักนำให้เกิดการแตกกอได้ 1.57 ± 0.62 ต้นต่อ กอ ความสูงเฉลี่ย 0.30 ± 0.15 cm. อีกทั้งสังเกตพบแคลลัสที่บริเวณโคนต้น ซึ่งจะอยู่ ๆ เปลี่ยนเป็นสีดำระหว่างการเพาะเลี้ยงเป็นเวลา 4 สัปดาห์ นอกจากนี้อาหารสูตรที่ 29 (Half – macro MS + 2iP 10.0 mg/l + kinetin 2.0 mg/l + sucrose 30.0 g/l) เป็นอาหารที่ให้อัตราการแตกกอ 1.67 ± 0.57 ต้นต่อ กอ ความสูงเฉลี่ย 0.32 ± 0.16 cm. และต้นอ่อนที่เกิดขึ้นมีลักษณะปกติคือใบสีเหลืองขนาดเล็ก ก้านใบสั้นและมีขนาดใหญ่ผิดปกติ

เมื่อเปรียบเทียบอัตราการแตกกอที่ได้จากอาหารทั้ง 34 สูตร พบร้าอาหารสูตรที่ 7 (Half – macro MS+ kinetin 0.5 mg/l + sucrose 20.0 g/l) สูตรที่ 21 22 และ 29 มีอัตราการแตกกอต่ำกว่าอาหารสูตรอื่นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % โดยมีอัตราการแตกกอ 2.07 ± 0.69 1.87 ± 0.57 1.57 ± 0.62 และ 1.67 ± 0.57 ต้นต่อ กอ ตามลำดับ ดังนั้นอาหารที่ประกอบด้วย kinetin 0.5 mg/l Thidiazuron 1.0 หรือ 3.0 mg/l หรือ อาหารที่เติม 2iP 1.0 หรือ 3.0 mg/l รวมทั้งอาหารที่มี 2iP 10.0 mg/l ร่วมกับ kinetin 2.0 mg/l เป็นอาหารที่ไม่เหมาะสมต่อการแตกกอของอาร์ติโซคสายพันธุ์ HV 271

จากการสังเกตลักษณะต้นที่แตกกอบนอาหารที่มีความเข้มข้นของน้ำตาลแตกต่างกันด้วยสายตา เมื่อองจากจำนวนต้นที่เกิดจากการแตกกอไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ พบร้าอาหารที่เติม BAP ในปริมาณเท่ากันแต่มีปริมาณ sucrose 30.0 g/l ให้ต้นที่มีขนาดใหญ่และมีสีเขียวเข้มกว่าอาหารที่เติม sucrose 20.0 g/l และพบว่าในสัปดาห์ที่ 4 ของการเพาะเลี้ยง ต้นพืชที่เลี้ยงบนอาหารที่มีปริมาณน้ำตาลต่ำกว่าเริ่มน้ำตาลที่ปลายใบแสดงว่าอาหารที่มี sucrose 30 g/l เป็นอาหารที่เหมาะสมในการเจริญเติบโตของอาร์ติโซคสายพันธุ์จากฝรั่งเศส หลังจากข้ายต้นอ่อนที่เกิดจากการแตกกอลงบนอาหาร Half – macro MS + IAA 0.5 mg/l + kinetin 0.05 mg/l + inositol 0.1 g/l + sucrose 20.0 g/l (ภาพที่ 9) พบร้าต้นอ่อนสามารถพัฒนาเป็นต้นที่สมบูรณ์ ต้นและใบมีขนาดใหญ่ในสีเขียวปนเทา มีขนาดปกคลุม

ตารางที่ 9 อัตราการแตกกอของอาร์ติโซคสายพันธุ์จากฟรังเศสเมื่อเลี้ยงบนอาหารสูตรต่าง ๆ

อาหารสูตรที่	อัตราการแตกกอ (ตื้นต่อ กอ)	ความสูง (cm.)
1	5.80 ± 1.06cd	0.70 ± 0.20efgh
2	5.86 ± 2.01cd	0.71 ± 0.16defg
3	5.33 ± 0.99def	0.64 ± 0.27fghi
4	5.00 ± 0.95efg	0.46 ± 0.10lm
5	4.49 ± 0.80fgh	0.41 ± 0.15lmn
6	4.43 ± 0.77ghijk	0.45 ± 0.14m
7	2.07 ± 0.69nop	0.72 ± 0.25defg
8	3.33 ± 0.84m	0.68 ± 0.21efgh
9	3.57 ± 0.89lm	0.53 ± 0.17hijklm
10	3.87 ± 0.97jklm	0.55 ± 0.17hijkl
11	4.16 ± 0.79hijkl	0.55 ± 0.13hijkl
12	4.20 ± 0.96hijkl	0.62 ± 0.25fghijk
13	5.03 ± 1.19efg	0.52 ± 0.11ghijklmn
14	8.87 ± 2.56a	0.96 ± 0.48a
15	5.70 ± 1.64cde	0.89 ± 0.32ab
16	5.37 ± 0.92def	0.54 ± 0.17hijkl
17	4.37 ± 1.88ghijk	0.58 ± 0.28hijkl
18	4.57 ± 1.33ghijk	0.85 ± 0.24ab
19	4.73 ± 1.33fghi	0.74 ± 0.22cdefg
20	6.76 ± 2.86b	0.64 ± 0.25fghi
21	1.87 ± 0.57op	0.51 ± 0.25hijklm
22	1.57 ± 0.62p	0.30 ± 0.15n
23	3.43 ± 0.56m	0.84 ± 0.21bcd
24	3.80 ± 0.10klm	0.75 ± 0.27cdefg
25	3.53 ± 0.82lm	0.88 ± 0.22ab

ตารางที่ 9 (ต่อ) อัตราการแตกกอของอาร์ติโซคสายพันธุ์จากฟริ่งเศสเมื่อเลี้ยงบนอาหารสูตรต่าง ๆ

สูตรที่	อัตราการแตกกอ (คืนต่อ กอ)	ความสูง (cm.)
26	6.23 ± 1.17 bc	0.79 ± 0.27 bcde
27	2.60 ± 0.67 n	0.49 ± 0.18 klm
28	2.50 ± 0.68 no	0.50 ± 0.14 hijklm
29	1.67 ± 0.57 op	0.32 ± 0.16 n

abcd ... อักษรที่ต่างกันแสดงความแตกต่างของข้อมูลที่ระดับความเชื่อมั่น 95 %

จากการวิเคราะห์ LSD เมื่อเปรียบเทียบตัวเลขในส่วนกีเดียวกัน

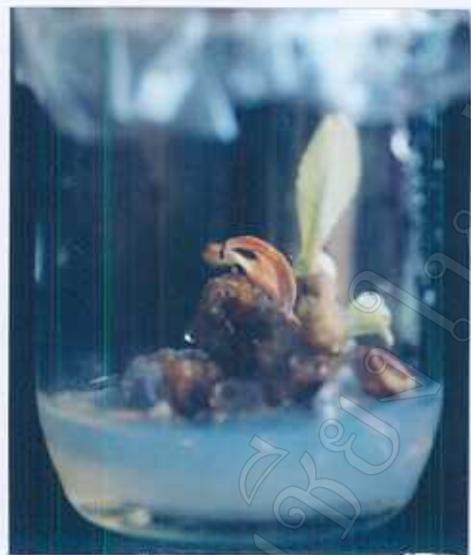
ภาพที่ 5 การแตกกอของอาร์ติโซคสายพันธุ์จากฟริ่งเศสที่เพาะเลี้ยงบนอาหารสูตรที่ 14
(MS + BAP 0.5 mg/l + sucrose 30.0 mg/l) นาน 4 สัปดาห์

ภาพที่ 6 การแตกกอของอาร์ดิไซค์สَاบพันธุ์จากฟรั่งเศสที่เพาะเลี้ยงบนอาหารสูตรที่ 20
(MS + BAP 2.5 mg/l + sucrose 30.0 mg/l) นาน 4 สัปดาห์

ภาพที่ 7 การแตกกอของอาร์ดิไซค์สَاบพันธุ์จากฟรั่งเศสที่เพาะเลี้ยงบนอาหารสูตรที่ 26
(MS + IAA 1.0 mg/l + kinetin 6.0 mg/l + sucrose 20.0 mg/l) นาน 4 สัปดาห์

ภาพที่ 8 การแตกกอของอาร์ติไซค์สายพันธุ์จากฟรั่งเศสที่เพาะเลี้ยงบนอาหารสูตรที่ 21
 (MS + Thiduazuron 1.0 mg/l + sucrose 30.0 mg/l) นาน 4 สัปดาห์

ภาพที่ 9 ลักษณะของอาร์ติไซค์สายพันธุ์จากฟรั่งเศสที่เจริญบนอาหาร
 Half – macro MS + IAA 0.5 mg/l + kinetin 0.05 mg/l + sucrose 20.0 g/l

การซักนำให้อาร์ติโซคสายพันธุ์ Green Globe Improved, Nun 6372 และ Nun 6374 เกิดการแตกกอ

ผลการทดลองในตารางที่ 10 พบว่าอาหารสูตรที่ 2 (MS + BAP 0.5 mg/l + sucrose 30.0 g/l) และสูตรที่ 3 (MS + BAP 0.5 mg/l + IAA 0.5 mg/l + sucrose 30.0 g/l) สามารถซักนำสายพันธุ์ Green Globe Improved ให้เกิดอัตราการแตกกอเท่ากับ 3.2 ± 0.71 ต้นต่ออกร ความสูงเฉลี่ย 0.42 ± 0.23 cm. และ 3.2 ± 0.84 ต้นต่ออกร ความสูงเฉลี่ย 0.46 ± 0.27 cm. (ภาพที่ 10) ตามลำดับ โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % เมื่อเปรียบเทียบกับอัตราการแตกกอที่ได้จากอาหารชนิดอื่น ในที่เกิดขึ้นจากอาหารทั้ง 2 สูตร มีลักษณะแตกต่างจากต้นปกติคือ สีอ่อนกว่าและก้านใบลีบແบนผิดปกติ จากการเปรียบเทียบระหว่างอาหารสูตรที่ 2 และ 4 (MS + BAP 2.5 mg/l + sucrose 30.0 g/l) (ภาพที่ 11) ซึ่งเติม BAP เพียงชนิดเดียวพบว่า เมื่อความเข้มข้นของ BAP สูงขึ้นมีผลให้อัตราการแตกกอต่ำลงอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาอัตราการแตกกอของ อาร์ติโซคที่เลี้ยงบนอาหารที่เติมไทดีโคนินในรูป kinetin เพียงชนิดเดียว พบร่วมกับอัตราการแตกกอไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ต้นที่เกิดใหม่มีลักษณะผิดปกติคือ ลำต้นจะงอเร狸ๆ เติบโต ใบลีบและม้วนงอ (ภาพที่ 12) สำหรับอาหารสูตรที่ 13 และ 14 ที่ผสม Thidiazuron 1.0 และ 3.0 mg/l สามารถซักนำให้เกิดอัตราการแตกกอเท่ากับ 1.60 ± 0.71 ต้นต่ออกร ความสูงเฉลี่ย 0.25 ± 0.17 cm. และ 1.40 ± 0.34 ต้นต่ออกร ความสูงเฉลี่ย 0.20 ± 0.19 cm. ตามลำดับ เมื่อย้ายต้นที่เกิดจากการซักนำไปให้แตกกอคั่วยอาหารสูตรต่าง ๆ ลงบนอาหารสูตรที่ 1 (Half – macro MS + IAA 0.5 mg/l + kinetin 0.05 mg/l + sucrose 20.0 g/l) พบร่วมกับอาหารสูตรที่ 12 (Half – macro MS + kinetin 7.0 mg/l) ซักนำไปให้เกิดอัตราการแตกกอเท่ากับ 3.0 ± 0.71 ต้นต่ออกร ความสูงเฉลี่ย 0.35 ± 0.24 cm. โดยไม่มีความแตกต่างทางสถิติกับอาหารที่เติม kinetin ในความเข้มข้นอื่น ๆ จะเห็นได้ว่าอาหารสูตรที่ 13 และ 14 ที่เติม Thidiazuron 1.0 และ 3.0 mg/l ซักนำไปให้เกิดอัตราการแตกกอเท่ากับ 2.20 ± 0.45 ต้นต่ออกร ความสูงเฉลี่ย 0.30 ± 0.17 cm. และ 1.80 ± 0.45 ต้นต่ออกร ความสูงเฉลี่ย 0.28 ± 0.12 cm. ตามลำดับ ซึ่งไม่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % เมื่อย้ายต้นที่

เมื่อเพาะเลี้ยงอาร์ติโซคสายพันธุ์ Nun 6372 บนอาหารสูตรที่ 2 (MS + BAP 0.5 mg/l + sucrose 30.0 g/l) และ สูตรที่ 3 (MS + BAP 0.5 mg/l + IAA 0.5 mg/l + sucrose 30.0 g/l) พบร่วมกับ สามารถซักนำไปให้มีอัตราการแตกกอเท่ากับ 4.00 ± 0.71 ต้นต่ออกร ความสูงเฉลี่ย 0.95 ± 0.31 cm. (ภาพที่ 14) และ 3.80 ± 0.84 ต้นต่ออกร ความสูงเฉลี่ย 0.93 ± 0.14 cm. ตามลำดับ ซึ่งมีความแตกต่างทางสถิติกับอาหารสูตรอื่นอย่างมีนัยสำคัญ จากนั้นเปรียบเทียบอัตราการแตกกอของอาร์ติโซค ระหว่างอาหารที่มีความเข้มข้นของ kinetin แตกต่างกัน พบร่วมกับอาหารสูตรที่ 12 (Half – macro MS + kinetin 7.0 mg/l) ซักนำไปให้เกิดอัตราการแตกกอเท่ากับ 3.0 ± 0.71 ต้นต่ออกร ความสูงเฉลี่ย 0.35 ± 0.24 cm. โดยไม่มีความแตกต่างทางสถิติกับอาหารที่เติม kinetin ในความเข้มข้นอื่น ๆ จะเห็นได้ว่าอาหารสูตรที่ 13 และ 14 ที่เติม Thidiazuron 1.0 และ 3.0 mg/l ซักนำไปให้เกิดอัตราการแตกกอเท่ากับ 2.20 ± 0.45 ต้นต่ออกร ความสูงเฉลี่ย 0.30 ± 0.17 cm. และ 1.80 ± 0.45 ต้นต่ออกร ความสูงเฉลี่ย 0.28 ± 0.12 cm. ตามลำดับ ซึ่งไม่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % เมื่อย้ายต้นที่

เกิดจากการแตกกลองบนอาหารสูตรที่ 1 (Half – macro MS + IAA 0.1 mg/l + kinetin 0.05 mg/l + sucrose 20.0 g/l) พบว่าสามารถเปลี่ยนเป็นต้นที่สมบูรณ์ขึ้น (ภาพที่ 15)

จากการทดสอบสูตรอาหารกับสายพันธุ์ Nun 6374 พบว่าอาหารสูตรที่ 2 (MS + BAP 0.5 mg/l + sucrose 30.0 g/l) สามารถชักนำให้เกิดอัตราการแตกกลองสูงที่สุดเท่ากับ 5.20 ± 0.84 ต้นต่ออโศก ความสูงเฉลี่ย 1.09 ± 0.24 cm. (ภาพที่ 16) ซึ่งแตกต่างกับอัตราการแตกกลองที่เกิดจากอาหารสูตรอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % โดยให้ต้นที่เริ่มได้ดีและมีใบจำนวนมาก เมื่อพิจารณาอัตราการแตกกลองกับความเข้มข้นและชนิดของไข่โตไกนินที่แตกต่างกัน พบว่าอัตราการแตกกลองที่ได้จากการหีบห่อด้วย kinetin ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ขณะที่อาหารสูตรที่ 13 และ 14 ที่ผสม Thidiazuron 1.0 และ 3.0 mg/l สามารถชักนำให้เกิดอัตราการแตกกลองเท่ากับ 2.20 ± 0.37 ต้นต่ออโศก ความสูงเฉลี่ย 0.28 ± 0.23 cm. และ 2.00 ± 0.45 ต้นต่ออโศก ความสูงเฉลี่ย 0.32 ± 0.13 cm. ตามลำดับ ซึ่งไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % เมื่อนำต้นที่ได้จากการแตกกลอนมาทำการเลี้ยงทดสอบบนอาหารสูตรที่ 1 (Half – macro MS + IAA 0.1 mg/l + kinetin 0.05 mg/l + sucrose 20.0 g/l) พบว่าต้นอ่อนพัฒนาเป็นต้นที่แข็งแรงขึ้น (ภาพที่ 17)

ตารางที่ 10 อัตราการแตกกลองของอาร์ติโซคสายพันธุ์ Green Globe Improved, Nun 6372 และ Nun 6374 เมื่อเพาะเลี้ยงบนอาหารสูตรต่าง ๆ

สูตร	Green Globe Improved		Nun 6372		Nun 6374	
	อัตราการแตกกลอง (ต้นต่ออโศก)	ความสูง (cm.)	อัตราการแตกกลอง (ต้นต่ออโศก)	ความสูง (cm.)	อัตราการแตกกลอง (ต้นต่ออโศก)	ความสูง (cm.)
1	$0.80 \pm 0.83c$	$0.23 \pm 0.25ab$	$1.00 \pm 0.71e$	$0.27 \pm 0.16c$	$0.60 \pm 0.54e$	$0.20 \pm 0.21c$
2	$3.00 \pm 0.71ab$	$0.42 \pm 0.23ab$	$4.00 \pm 0.71a$	$0.95 \pm 0.31a$	$5.20 \pm 0.84a$	$1.09 \pm 0.24a$
3	$3.20 \pm 0.84a$	$0.46 \pm 0.27a$	$3.80 \pm 0.84a$	$0.93 \pm 0.31a$	$3.60 \pm 0.55b$	$0.90 \pm 0.11a$
4	$1.40 \pm 0.89c$	$0.23 \pm 0.15ab$	$2.00 \pm 0.71cd$	$0.27 \pm 0.11c$	$2.20 \pm 0.83bcd$	$0.36 \pm 0.20bc$
5	$1.60 \pm 0.55c$	$0.29 \pm 0.13ab$	$1.80 \pm 0.45de$	$0.40 \pm 0.16c$	$1.40 \pm 0.55ed$	$0.43 \pm 0.15bc$
6	$1.60 \pm 0.55c$	$0.32 \pm 0.13ab$	$2.40 \pm 0.55bcd$	$0.35 \pm 0.12c$	$3.20 \pm 2.77bc$	$0.47 \pm 0.27b$
7	$1.60 \pm 0.55c$	$0.28 \pm 0.14ab$	$2.60 \pm 0.56bcd$	$0.31 \pm 0.24c$	$2.40 \pm 0.89bcd$	$0.42 \pm 0.26bc$
8	$1.00 \pm 1.00c$	$0.11 \pm 0.12b$	$2.80 \pm 0.84bcd$	$0.45 \pm 0.20bc$	$2.60 \pm 0.55bcd$	$0.34 \pm 0.10bc$
9	$1.40 \pm 0.89c$	$0.17 \pm 0.13ab$	$2.60 \pm 0.55bcd$	$0.64 \pm 0.27b$	$2.20 \pm 0.45bcd$	$0.38 \pm 0.12bc$

ตารางที่ 10 (ต่อ) อัตราการแตกกอของอาร์ติโซคสายพันธุ์ Green Globe Improved, Nun 6372 และ Nun 6374 เมื่อเพาะเลี้ยงบนอาหารสูตรด่าง ๆ

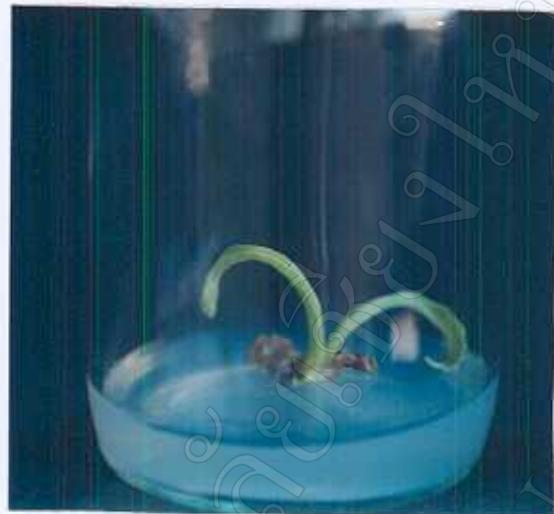
ลูก	Green Globe Improved		Nun 6372		Nun 6374	
	อัตราการแตกกอ (ต้นต่อถุง)	ความสูง (cm.)	อัตราการแตกกอ (ต้นต่อถุง)	ความสูง (cm.)	อัตราการแตกกอ (ต้นต่อถุง)	ความสูง (cm.)
10	1.20±1.30c	0.40±0.62ab	2.40±0.55bcd	0.49±0.19bc	2.60±0.55bc	0.47±0.12b
11	0.80±0.83c	0.13±0.14a	2.80±0.45bc	0.40±0.12c	3.20±0.84bc	0.39±0.14bc
12	1.40±0.89c	0.12±0.10b	3.00±0.71b	0.35±0.24c	3.20±0.37bc	0.34±0.12bc
13	1.60±0.71bc	0.25±0.17ab	2.20±0.45bcd	0.30±0.17c	2.20±0.37cd	0.28±0.23bc
14	1.40±1.34c	0.20±0.19ab	1.80±0.44de	0.28±0.12c	2.00±0.45cd	0.32±0.13bc

abcd...อักษรที่ต่างกันแสดงความแตกต่างของข้างมั่นย้ำกัญชากลุ่มนี้ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 %

จากการวิเคราะห์ LSD เมื่อเปรียบเทียบตัวเลขในส่วนก็เดียวกัน

ภาพที่ 10 การแตกกอของอาร์ติโซคสายพันธุ์ Green Globe Improved ที่เพาะเลี้ยงบนอาหารสูตรที่ 3 (MS + BAP 0.5 mg/l + IAA 0.5 mg/l + sucrose 30.0 g/l) เป็นเวลา 4 สัปดาห์

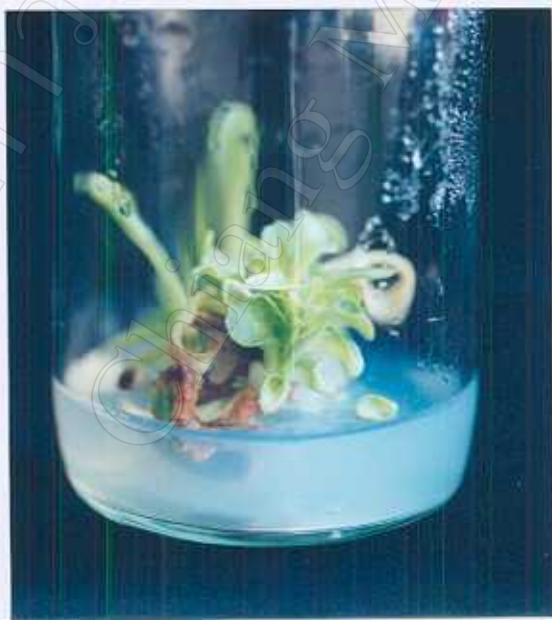
ภาพที่ 11 การแตกกอของอาร์ติไซคสไบพันธุ์ Green Globe Improved ที่เพาะเดี่ยงบนอาหารสูตรที่ 4 (MS + BAP 2.5 mg/l + sucrose 30.0 g/l) เป็นเวลา 4 สัปดาห์

ภาพที่ 12 การแตกกอของอาร์ติไซคสไบพันธุ์ Green Globe Improved ที่เพาะเดี่ยงบนอาหารสูตรที่ 10 (Half – macro MS + kinetin 4.0 mg/l + sucrose 20.0 g/l) เป็นเวลา 4 สัปดาห์

ภาพที่ 13 ลักษณะต้นของอาร์ติไซคสَاขพันธุ์ Green Globe Improved ที่เพาะเลี้ยงบนอาหารสูตรที่ 4 (Half – macro MS + IAA 0.5 mg/l + kinetin 0.05 mg/l + sucrose 20.0 g/l) เป็นเวลา 4 สัปดาห์

ภาพที่ 14 ลักษณะต้นของอาร์ติไซคสَاขพันธุ์ Nun 6372 ที่เพาะเลี้ยงบนอาหารสูตรที่ 2 (MS + BAP 0.5 mg/l + sucrose 30.0 g/l) เป็นเวลา 4 สัปดาห์

ภาพที่ 15 ลักษณะด้านของอาร์ติไซคสَاบพันธุ์ Nun 6372 ที่เพาะเลี้ยงบนอาหารสูตรที่ 1
(Half – macro MS + IAA 0.5 mg/l + kinetin 0.05 mg/l + sucrose 20.0 g/l)
เป็นเวลา 4 สัปดาห์

ภาพที่ 16 การแตกกอของอาร์ติไซคสَاบพันธุ์ Nun 6374 ที่เพาะเลี้ยงบนอาหารสูตรที่ 2
(MS + BAP 0.5 mg/l + sucrose 30.0 g/l) เป็นเวลา 4 สัปดาห์

ภาพที่ 17 ลักษณะดั้นของอาร์ติไซคายพันธุ Nun 6374 ที่เพาะเลี้ยงบนอาหารสูตรที่ 1

(Half – macro MS + IAA 0.5 mg/l + kinetin 0.05 mg/l + sucrose 20.0 g/l)

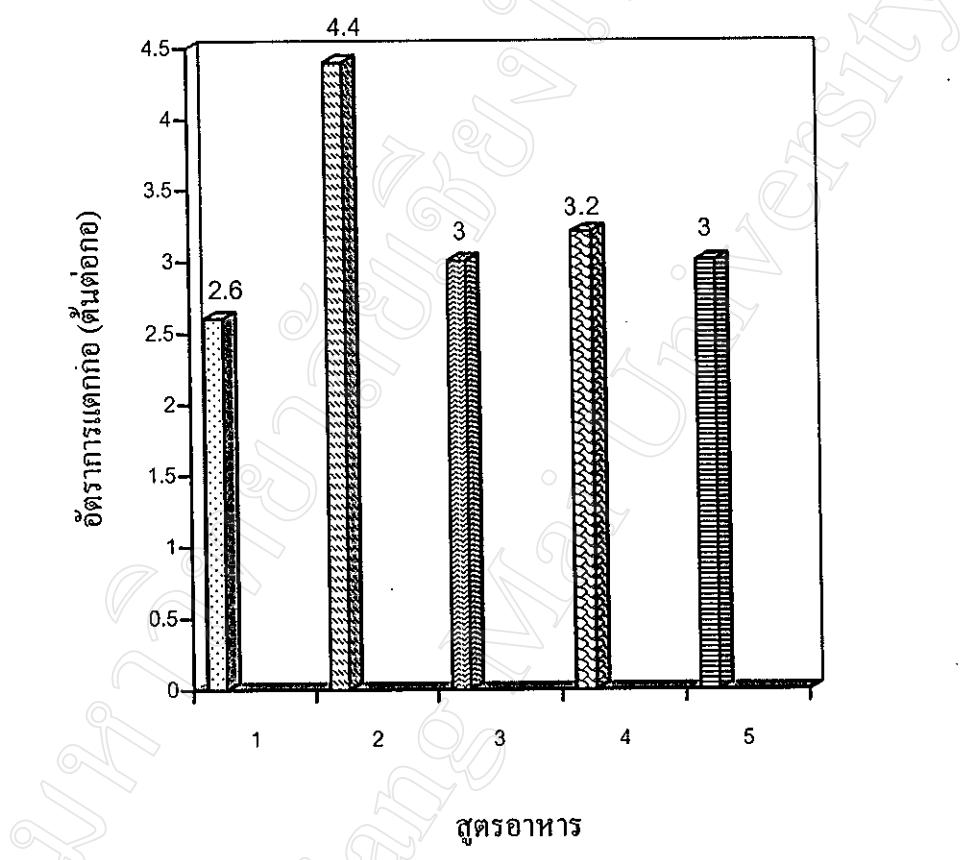
การซักน้ำให้อาร์ติโซคสายพันธุ์ Grosso Romanesco เกิดการแตกกอ

อาร์ติโซคสายพันธุ์ Grosso Romanesco สามารถเกิดการแตกกอได้ดีที่สูตรน้ำอาหารสูตรที่ 2 (Half - macro MS+ NAA 0.1 mg/l + kinetin 2.5 mg/l + sucrose 20.0 g/l) โดยมีอัตราการแตกกอเท่ากับ 4.40 ± 1.14 ต้นต่อ กอ ค่าความสูงเฉลี่ย 0.40 ± 0.23 cm. (ภาพที่ 19) และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % กับจำนวนต้นที่ได้จากอาหารสูตรอื่น นอกจากนี้ อาหารที่เติม BAP (ภาพที่ 20) มีผลให้ยอดที่เกิดใหม่มีข้อบกพร่องคือปักดิบ แต่หลังจากการขี้ยลงบนอาหาร Half-macro MS + IAA 0.1 mg/l + kinetin 0.05 mg/l + sucrose 20 g/l พบร่วงสารเจริญเป็นต้นที่มีลักษณะสมบูรณ์ได้ โดยใบมีสีเขียวปานเทา และมีขนปกคลุม (ภาพที่ 21) ส่วนอัตราการแตกกอที่เกิดจากการใช้ kinetin ในปริมาณที่แตกต่างจากอาหารสูตรที่ 2 นั้น พบร่วงไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับอาหารที่เติม BAP ทั้ง 2 สูตร เมื่อเปรียบเทียบความสูงเฉลี่ยของยอดที่เกิดใหม่ พบร่วงไม่มีความแตกต่างทางสถิติ

ตารางที่ 11 อัตราการแตกกอของ อาร์ติโซค สายพันธุ์ Grosso Romanesco เมื่อเพาะเดี่ยงบนอาหารสูตรต่างๆ

สูตรที่	อัตราการแตกกอ (ต้นต่อ กอ)	ความสูงเฉลี่ย (cm.)
1	$2.60 \pm 0.55b$	0.37 ± 0.23
2	$4.40 \pm 1.14a$	0.40 ± 0.17
3	$3.00 \pm 0.70b$	0.41 ± 0.31
4	$3.20 \pm 1.09b$	0.53 ± 0.24
5	$3.00 \pm 0.71b$	0.42 ± 0.17

abcd...คืออักษรที่แสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95 %
จากการวิเคราะห์ LSD เมื่อเปรียบเทียบตัวเลขในส่วนก์เดียวกัน

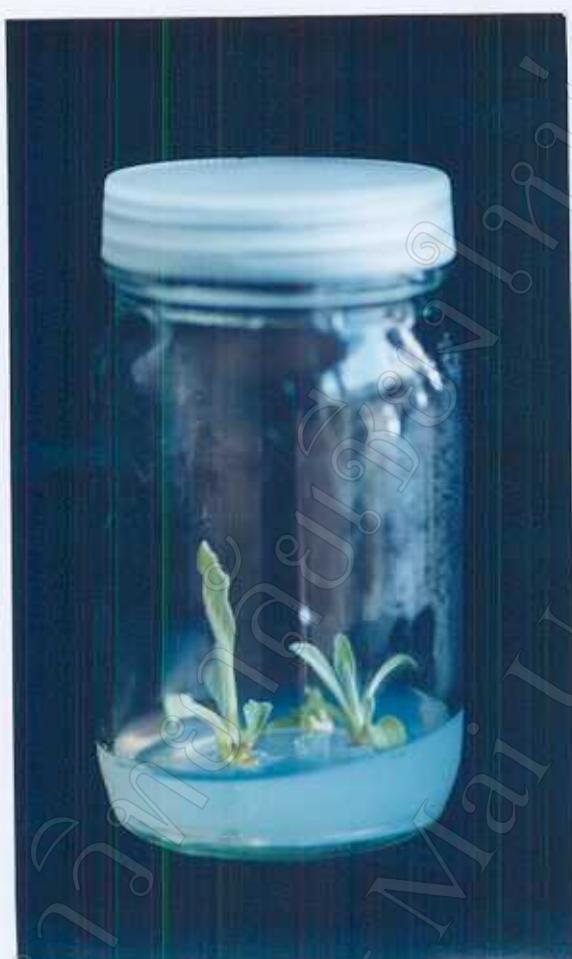
ภาพที่ 18 อัตราการแตกก่อของอาร์ติโชคสายพันธุ์ Grosso Romanesco เมื่อเพาะเดี่ยงบนอาหาร 5 สูตรเป็นเวลา 4 สัปดาห์

ภาพที่ 19 การแตกกอของอาร์ติไซค์สายพันธุ์ Grosso Romanesco ที่เพาะเลี้ยงบนอาหารสูตรที่ 2
 (Half – macro MS + NAA 0.1 mg/l + kinetin 2.5 mg/l + sucrose 20.0 g/l)
 เป็นเวลา 4 สัปดาห์

ภาพที่ 20 การแตกกอของอาร์ติไซค์สายพันธุ์ Grosso Romanesco ที่เพาะเลี้ยงบนอาหารสูตรที่ 2
 (MS + BAP 0.5 mg/l + sucrose 30.0 g/l) เป็นเวลา 4 สัปดาห์

ภาพที่ 21 .ลักษณะต้นของอาร์ติโชคสายพันธุ์ Grosso Romanesco ที่เพาะเก็บบนอาหาร

Half-macro MS + IAA 0.5 mg/l + kinetin 0.05 mg/l + sucrose 20 g/l

การซักนำไปให้อาร์ติโซคเกิดการออกราก

การซักนำไปให้อาร์ติโซคสายพันธุ์ HV 271 เกิดการออกราก

เมื่อซักนำไปให้อาร์ติโซคสายพันธุ์ HV 271 ออกราก พบร่วมในสัปดาห์ที่ 1 อาหารสูตรที่ 4 (Half - macro MS + NAA 0.5 mg/l + GA₃ 2.0 mg/l) สามารถซักนำไปให้เกิดการออกรากได้ 13 % ซึ่งไม่มีความแตกต่างทางสถิติกับอัตราการออกรากในอาหารสูตรที่ 5 (Half - macro MS + NAA 0.5 mg/l + GA₃ 5.0 mg/l) ที่ซักนำไปให้มีอัตราการออกราก 13.33 % แต่มีความแตกต่างกับอัตราการออกรากในอาหารสูตรอื่นๆอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95 %

ในสัปดาห์ที่ 2 อาหารสูตรที่ 3 (Half - macro MS + NAA 0.5 mg/l + GA₃ 1.0 mg/l) อาหารสูตรที่ 4 และ 5 สามารถซักนำไปให้ออกราก 63.33 56.66 และ 50.00 % โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับอัตราการออกรากในอาหารสูตรอื่นๆ ส่วนอาหารสูตรที่ 8 – 12 ซึ่งเติม NAA มากกว่า 2 mg/l มีผลให้เกิดแคลลัสสีขาวที่บริเวณโคนต้น และไม่สามารถซักนำไปให้เกิดรากได้

สำหรับสัปดาห์ที่ 3 พบร่วมอาหารสูตรที่ 2 (Half - macro MS + NAA 0.5 mg/l) มีอัตราการออกรากสูงขึ้นเป็น 2 เท่าของสัปดาห์ที่ 2 (50.00 %) ส่วนอัตราการออกรากในอาหารสูตรที่ 3 - 7 ซึ่งมี NAA และ GA₃ เป็นองค์ประกอบสูงขึ้นเด่นอย่างจากน้ำอี้อาหารสูตรที่ 12 (Half - macro MS + IBA 1.0 mg/l) และ 13 (Half - macro MS + IBA 1.0 mg/l + activated chacoal 1.0 g/l) เริ่มซักนำไปให้มีอัตราการออกรากเท่ากับ 6.66 และ 3.33 %

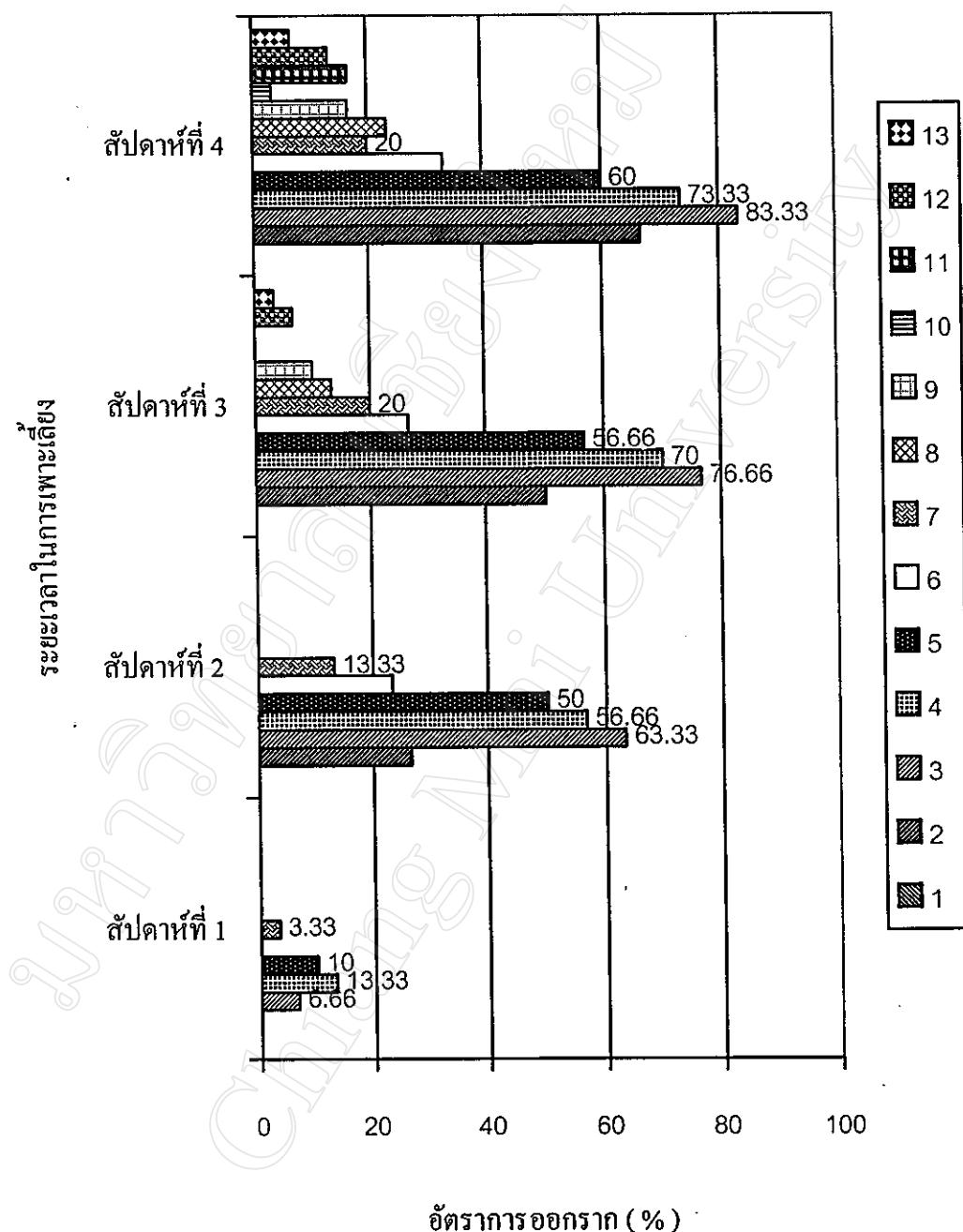
ในสัปดาห์ที่ 4 อาหารที่ไม่เติมออกซินไม่สามารถซักนำไปให้เกิดการออกรากได้ และอาหาร 3 สูตรที่ซักนำไปให้เกิดรากได้คืออาหารสูตรที่ 2 3 และ 4 โดยมีอัตราการออกราก 66.66 83.33% และ 73.33 % ตามลำดับ โดยไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % แต่คุณภาพรากที่เกิดขึ้นแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดคือ รากที่เกิดจากอาหารสูตรที่ 3 และ 4 เป็นรากฟอยสีขาวจำนวนมาก เมื่อเวลาผ่านไปจะกลายเป็นสีน้ำตาลไม่เหมาะสมต่อการนำออกปลูก ส่วนรากที่ได้จากอาหารสูตรที่ 2 นั้นเป็นรากสีขาวขุ่นมีขนาดใหญ่ และแข็งแรง ซึ่งเหมาะสมต่อการนำออกปลูก (ภาพที่ 23) ส่วนรากที่เกิดในอาหารที่เติม NAA มากกว่า 0.5 mg/l ร่วมกับ GA₃ เป็นรากฟอยสีขาวขนาดเล็ก อีกทั้งพบว่าเกิดแคลลัสสีขาวที่บริเวณโคนต้นซึ่งกลายเป็นสีน้ำตาลในเวลาต่อไป ขณะที่อาหารสูตรที่ 11 (Half - macro MS + IBA 0.5 mg/l) สามารถซักนำไปให้เกิดอัตราการแตกกอได้เพียง 16.66 % รากที่เกิดขึ้นมีสีขาวขุ่น แข็งแรงและมีขนาดเล็ก

ตารางที่ 12 อัตราการอกรากของอาร์ติโซคสายพันธุ์ HV 271 เมื่อเลี้ยงบนอาหารสูตรต่าง ๆ

สูตรที่	อัตราการอกราก (%)			
	สับقاห์ที่ 1	สับقاห์ที่ 2	สับقاห์ที่ 3	สับقاห์ที่ 4
1	0.00b	0.00e	0.00d	0.00e
2	0.00a	26.66b	50.00ab	66.66ab
3	6.66ab	63.33a	76.66a	83.33a
4	13.33a	56.66ba	70.00ab	73.33a
5	10.00ab	50.00a	56.66b	60.00ab
6	0.00b	23.33b	26.66c	33.33b
7	3.33b	13.33b	20.00b	20.00bc
8	0.00b	0.00c	13.33c	23.33cd
9	0.00b	0.00c	10.00c	16.66d
10	0.00b	0.00c	0.00d	3.33de
11	0.00b	0.00c	0.00d	16.66d
12	0.00b	0.00c	6.66cd	13.33de
13	0.00b	0.00c	3.33d	6.66de

abcd... เป็นอักษรที่แสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95 %

วิเคราะห์แบบไคสแควร์ โดยเปรียบเทียบตัวเลขในส่วนก์เดียวกัน

ภาพที่ 22 อัตราการอกรากของอาร์ติโซคสายพันธุ์ HV 271 ในอาหาร 13 สูตร

ภาพที่ 23 ลักษณะรากของอาร์ติไซคสَاทันธุ HV 271 ที่เพาะเลี้ยงในอาหารสูตรที่ 2

(Half - macro MS + NAA 0.5 mg/l + sucrose 20.0 g/l)

การซักนำให้อาร์ติโโซคสายพันธุ์จากฝรั่งเศสเกิดการอกราก

การอกรากของอาร์ติโโซคสายพันธุ์จากฝรั่งเศส พบร่วมในสัปดาห์ที่ 1 อาหารสูตรที่ 13 (Half - macro MS + NAA 0.5 mg/l + GA₃ 2.0 mg/l + sucrose 20.0 g/l) สามารถซักนำไปให้เกิดการอกราก 16.66 % ซึ่งไม่มีความแตกต่างทางสถิติกับอัตราการอกรากในอาหารสูตรที่อื่นๆที่ซักนำไปให้เกิดรากได้ในสัปดาห์เดียวกัน

เมื่อเพาะเลี้ยงเป็นเวลา 2 สัปดาห์ ปรากฏว่าอาหารสูตรที่ 12 และ 13 (Half - macro MS + NAA 0.5 mg/l + GA₃ 1.0 mg/l และ Half - macro MS + NAA 0.5 mg/l + GA₃ 2.0 mg/l ตามลำดับ)สามารถซักนำไปให้อาร์ติโโซคสายพันธุ์จากฝรั่งเศสร่างรากได้อย่างรวดเร็ว และมีอัตราการอกราก 83.33 และ 80.00 % ตามลำดับ โดยมีความแตกต่างทางสถิติกับอัตราการอกรากในอาหารสูตรอื่น ๆ ขณะที่อาหารที่เติม IAA เพียงชนิดเดียวไม่สามารถซักนำไปให้อกรากได้

ในสัปดาห์ที่ 3 อาหารสูตรที่ 2 (Half - macro MS + NAA 0.5 mg/l) สามารถซักนำไปให้อัตราการอกรากเพิ่มขึ้นเป็น 3 เท่าของสัปดาห์ที่ 2 (83.33 %) และไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับอัตราการอกรากในอาหารสูตรที่ 12 และ 13 ซึ่งมีอัตราการอกรากเท่ากันกับสัปดาห์ที่ 2 แต่อัตราการอกรากในอาหารทั้ง 3 สูตรนี้ มีความแตกต่างทางสถิติกับอาหารสูตรอื่นๆ นอกจากนี้พบว่าอาหารที่เติม IAA 3.0 4.0 และ 5.0 mg/l สามารถซักนำไปให้เกิดรากได้ 6.66 10.00 และ 16.66 %

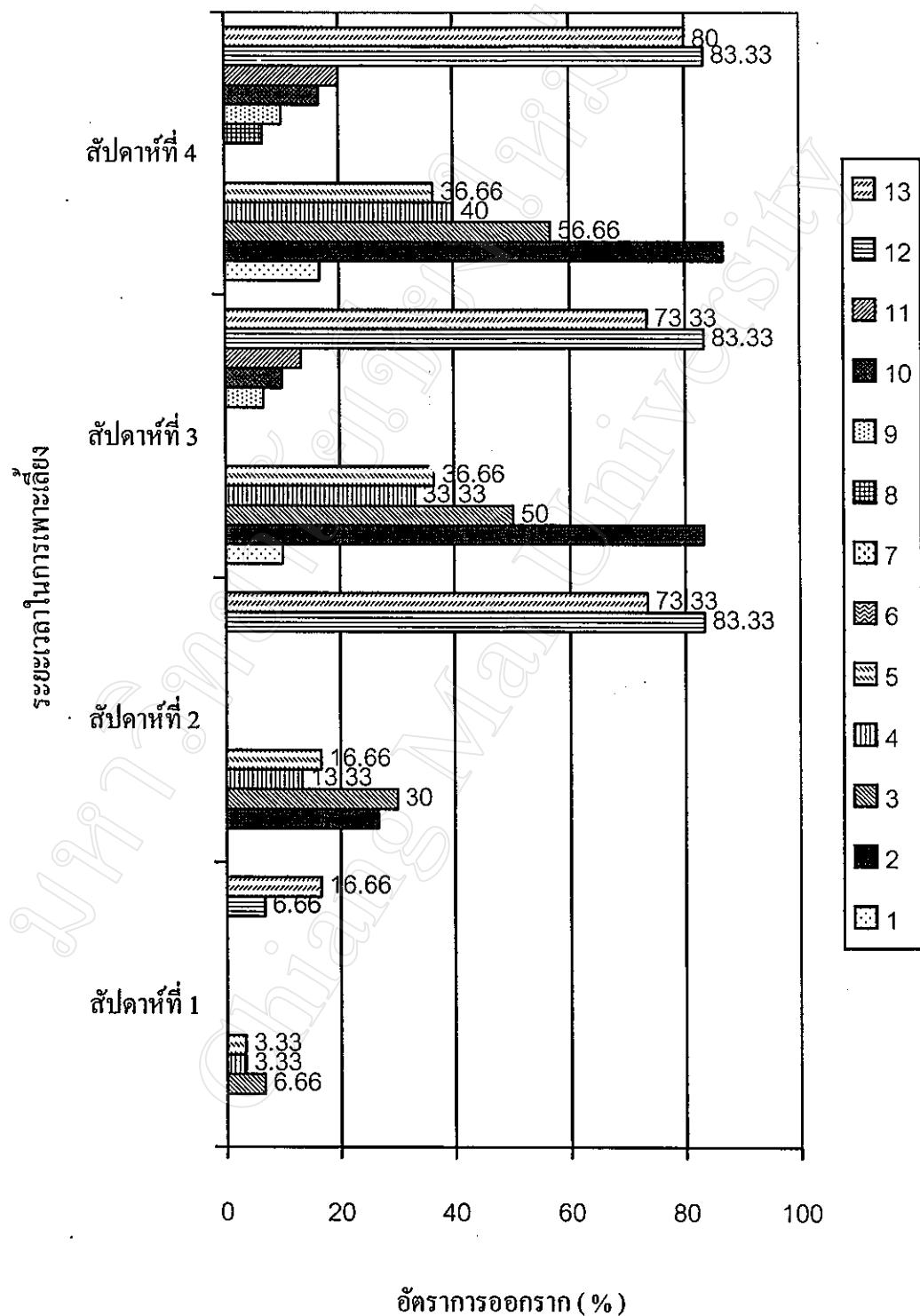
ในสัปดาห์ที่ 4 อาหารที่ให้อัตราการอกรากสูง และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับอัตราการอกรากในอาหารสูตรอื่นๆ มี 3 สูตร คืออาหารสูตรที่ 2 (86.66 %) (ภาพที่ 25) อาหารสูตรที่ 12 (NAA 0.5 mg/l + GA₃ 1.0 mg/l) และอาหารสูตรที่ 13 (NAA 0.5 mg/l + GA₃ 2.0 mg/l) โดยมีอัตราการอกราก 83.33 % และ 80.00 % ตามลำดับ(ภาพที่ 26 และ 27) รากที่ได้จากอาหารสูตรที่ 2 นั้นเป็นรากสีขาววุ่น มีขนาดใหญ่ อิ่กทั้งช่วยให้ต้นและใบมีความแข็งแรง ส่วนรากที่อาหารสูตรที่ 12 และ 13 เป็นรากฟอยสีขาวจำนวนมากและกล้ายเป็นสีน้ำตาลเมื่อเพาะเลี้ยงนานกว่า 4 สัปดาห์ จึงควรใช้อาหารสูตรที่ 2 ซักนำไปให้อาร์ติโโซคสายพันธุ์ฝรั่งเศสร่างราก นอกจากนี้อาหารที่เติม IAA มีผลให้อาร์ติโโซสร้างรากที่มีลักษณะดี เช่นเดียวกับอาหารสูตรที่ 2 แต่มีอัตราการอกรากต่ำ เมื่อพิจารณาอัตราการอกรากในอาหารที่มีความเข้มข้นของ IAA 2.0 mg/l และ 5.0 mg/l พบร่วมอัตราการอกรากมีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ และสังเกตพบว่าอาหารที่เติม NAA มากกว่า 0.5 mg/l ซักนำไปให้เกิดแคลลัสสีขาวที่บริเวณโคนต้น

ตารางที่ 13 อัตราการออกกรากของอาร์ดิโซคสายพันธุ์จากฟรังเศสเมื่อเพาะเลี้ยงบนอาหารสูตรต่างๆ

สูตรที่	อัตราการออกกราก (%)			
	สับค่าที่ 1	สับค่าที่ 2	สับค่าที่ 3	สับค่าที่ 4
1	0.00b	0.00c	10.00cd	16.66c
2	0.00ab	26.66b	83.33a	86.66a
3	6.66ab	30.00b	50.00b	56.66b
4	3.33ab	13.33b	33.33bc	40.00b
5	3.33ab	16.66b	36.66bc	36.66bc
6	0.00b	0.00c	0.00d	0.00e
7	0.00b	0.00c	0.00d	0.00e
8	0.00b	0.00c	0.00d	6.66de
9	0.00b	0.00c	6.66cd	10.00de
10	0.00b	0.00c	10.00cd	16.66c
11	0.00b	0.00c	13.33cd	20.00bc
12	6.66ab	83.33a	83.33a	83.33a
13	16.66a	73.33ca	73.33a	80.00ab

abcd... เป็นอักษรที่แสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95 %

วิเคราะห์แบบไคสแควร์โดยเปรียบเทียบตัวเลขในส่วนก์เดียวกัน

ภาพที่ 24 อัตราการอกรากของอาร์ติโซคสายพันธุ์จากฝรั่งเศสในอาหาร 13 สูตร

ภาพที่ 25 ลักษณะรากของอาร์ติโวคามพันธุ์จากฟรังเศสที่เพาะเดี่ยงในอาหารสูตรที่ 2
(Half - macro MS + NAA 0.5 mg/l + sucrose 20.0 g/l) เป็นเวลา 4 สัปดาห์

ภาพที่ 26 ลักษณะรากของสายพันธุ์จากครึ่งเซลล์เพาะเลี้ยงในอาหารสูตรที่ 12

(Half - macro MS + NAA 0.5 mg/l + GA₃ 1.0 mg/l + sucrose 20.0 g/l)

เป็นเวลา 4 สัปดาห์

ภาพที่ 27 ตักษณะรากของสายพันธุ์จากฝรั่งเศส ที่เพาะเลี้ยงในอาหารสูตรที่ 13
(Half - macro MS + NAA 0.5 mg/l + GA₃ 2.0 mg/l + sucrose 20.0 g/l)
เป็นเวลา 4 สัปดาห์

การซักนำให้อาร์ติโซคสายพันธุ์ Green Globe Improved , Nun 6372, Nun 6374 และ Grosso Romanesco เกิดการสร้างราก

หลังจากกระตุนให้อาร์ติโซคทั้ง 4 สายพันธุ์ ออกรากด้วยอาหารทั้ง 6 สูตร พบว่า สามารถซักนำให้อาร์ติโซค 3 สายพันธุ์ คือ Green Globe Improved, Grosso Romanesco และ Nun 6372 ออกรากได้ในอัตราที่ต่ำมาก โดยในสัปดาห์ที่ 4 สายพันธุ์ Green Globe Improved สร้างรากได้ในอาหารสูตรที่ 2 (Half – macro MS + NAA 0.5 mg/l) โดยมีอัตราการออกรากเท่ากับ 40 % รากที่ไม่มีสีขาวและแข็งแรง แต่ตื้นและใบเรียวเล็กผิดปกติ (ภาพที่ 28) ส่วนอาหารสูตรที่ 3, 4 และ 5 (Half – macro MS + NAA 0.5 mg/l + GA₃ 1.0 mg/l, Half – macro MS + NAA 0.5 mg/l + GA₃ 2.0 mg/l และ Half – macro MS + NAA 2.0 mg/l) ไม่สามารถซักนำให้เกิดรากได้ และมีผลให้เกิดแคลลัสสีขาวบริเวณโคนต้น ขณะที่อาหารสูตรที่ 1 และ 6 (Half – macro MS + NAA 0.1 mg/l และ Half – macro MS + IAA 1.0 mg/l ตามลำดับ) ไม่ซักนำให้เกิดแคลลัส

สายพันธุ์ Grosso Romanesco เกิดรากได้ในสัปดาห์ที่ 4 เมื่อเลี้ยงบนอาหารสูตรที่ 2 และ 5 ซึ่งประกอบด้วย NAA 0.5 mg/l หรือ 2.0 mg/l ตามลำดับ โดยมีอัตราการออกรากเท่ากันคือ 20 % (ภาพที่ 29 และ 30) โดยอาหารสูตรที่ 2 ให้รากที่มีความแข็งแรง ขณะที่อาหารสูตรที่ 5 ให้รากขนาดเล็กและทำให้เกิดแคลลัสสีขาวที่โคนต้น ส่วนอาหารสูตรที่ 3 และ 4 มีผลให้เกิดแคลลัสที่โคนต้น

สายพันธุ์ Nun 6372 สามารถสร้างรากได้ในสัปดาห์ที่ 4 เมื่อเพาะเลี้ยงบนอาหารสูตรที่ 5 (ภาพที่ 31) โดยมีอัตราการออกรากเท่ากับ 20 % ซึ่งไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับอัตราการออกรากในอาหารสูตรอื่น แต่รากที่เกิดขึ้นมีคุณภาพไม่ดีเนื่องจากมีขนาดเล็กอีกทั้งเกิดแคลลัสสีขาวที่บริเวณโคนต้นซึ่งต่อมากลายเป็นสิน้ำตาล ในเรียวเล็กผิดปกติ ขณะที่อาหารสูตรที่ 3 และ 4 ซักนำให้เกิดแคลลัสที่บริเวณโคนต้น สำหรับอาหารสูตรที่ 1 และ 6 ไม่ซักนำให้สร้างแคลลัส

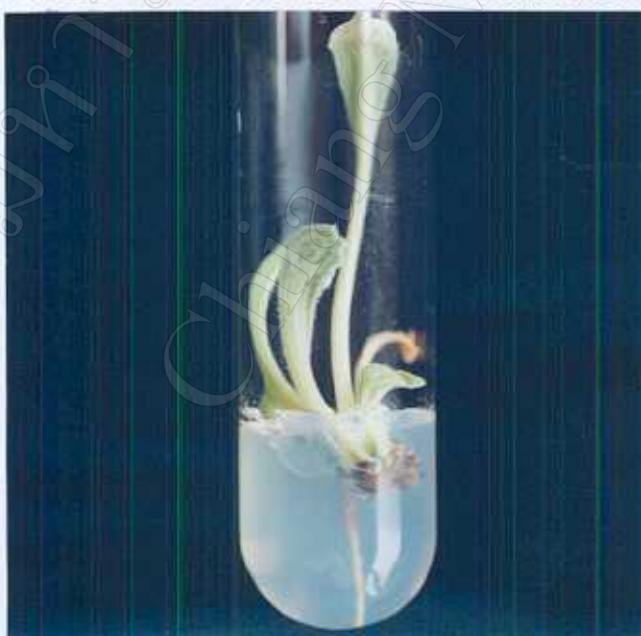
จากการทดสอบสูตรอาหารกับ สายพันธุ์ Nun 6374 ไม่พบอาหารที่สามารถซักนำให้เกิดการออกรากได้ ขณะที่อาหารสูตรที่ 2 - 5 มีผลให้เกิดแคลลัสสีขาวบริเวณโคนต้น ส่วนอาหารสูตรที่ 1 และ 6 (Half – macro MS + NAA 0.1 mg/l และ Half – macro MS + IAA 1.0 mg/l) ไม่ซักนำให้เกิดแคลลัสแต่ไม่สามารถซักนำให้เกิดรากได้

ตารางที่ 14 อัตราการอกรากของอาร์ติไซค์สายพันธุ์ Green Globe Improved, Nun 6372, Nun 6374 และ Grosso Romanesco หลังจากเลี้ยงบนอาหารสูตรต่าง ๆ เป็นเวลา 4 สัปดาห์

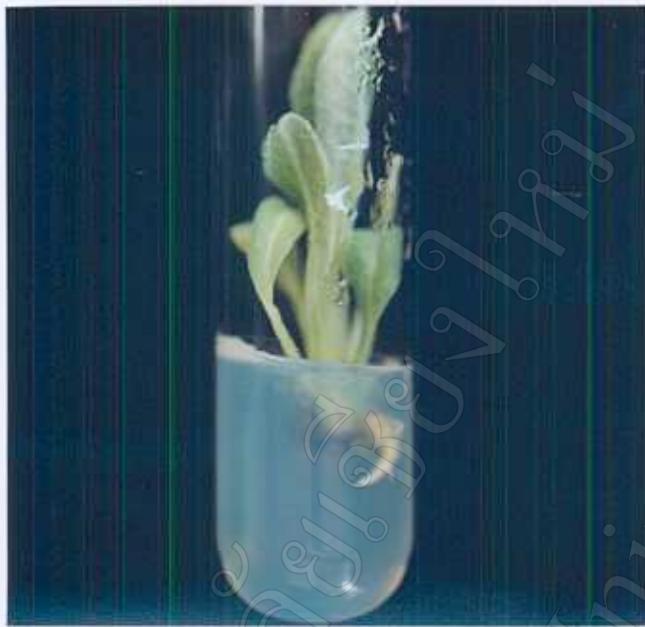
สูตรที่	อัตราการอกราก(%)			
	Green Globe Improved	Nun 6372	Nun 6374	Grosso Romanesco
1	0.00b	0.00	0.00	0.00
2	40.00a	0.00	0.00	20.00
3	0.00b	0.00	0.00	0.00
4	0.00b	0.00	0.00	0.00
5	0.00b	20.00	0.00	20.00
6	0.00b	0.00	0.00	0.00

abcd... เป็นอักษรที่แสดงความแตกต่างของข้างมีน้ำสำลุกที่ระดับความเชื่อมั่น 95 %

วิเคราะห์แบบไคสแควร์ โดยเปรียบเทียบตัวเลขในส่วนก์เดียวกัน

ภาพที่ 28 ลักษณะรากของอาร์ติไซค์สายพันธุ์ Green Globe Improved ที่เพาะเลี้ยงบนอาหารสูตรที่ 2 (Half - macro MS + NAA 0.5 mg/l + sucrose 20.0 g/l) เป็นเวลา 4 สัปดาห์

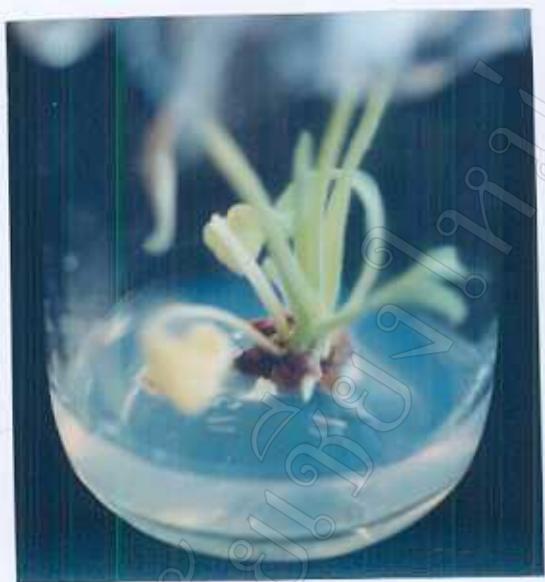
ภาพที่ 29 ลักษณะรากของอาร์ติโโซคสายพันธุ์ Grosso Romanesco ที่เพาะเลี้ยงบนอาหารสูตรที่ 2

(Half - macro MS + NAA 0.5 mg/l + sucrose 20.0 g/l) เป็นเวลา 4 สัปดาห์

ภาพที่ 30 ลักษณะรากของอาร์ติโโซคสายพันธุ์ Grosso Romanesco ที่เพาะเลี้ยงบนอาหารสูตรที่ 5

(Half - macro MS + NAA 2.0 mg/l + sucrose 20.0 g/l) เป็นเวลา 4 สัปดาห์

ภาพที่ 31 ลักษณะรากของอาร์ติไซคสายพันธุ์ Nun 6372 ที่เพาะเลี้ยงบนอาหารสูตรที่ 5
(Half - macro MS + NAA 2.0 mg/l + sucrose 20.0 g/l) เป็นเวลา 4 สัปดาห์

การข้ายปูกอาร์ติไซค

เมื่อข้าบดันอาร์ติไซคที่สร้างรากในอาหาร Half – macro MS ที่เติม NAA 0.5 mg/l และ sucrose 20.0 g/l ซึ่งอยู่ในสภาพปลดเชื้อออกปูกุก โดยใช้ทรายหินและดินร่วนผสมปีก้านเกลน เป็นวัสดุปูกุก พนว่าหลังจากเก็บในตู้ที่มีความชื้นประมาณ 85% อุณหภูมิประมาณ 25 ° C เป็นเวลา 2 สัปดาห์ แล้วนำไปเก็บไว้ที่โรงเรือนเพื่อตรวจสอบอัตราการรอดชีวิต พนว่าอาร์ติไซคสายพันธุ์ HV 271 มีอัตราการรอดชีวิตเท่ากับ 75 % (ภาพที่ 32) และสายพันธุ์จากฝรั่งเศสมีอัตราการรอดชีวิตเท่ากับ 62 % (ภาพที่ 33) ส่วนดันที่เกิดการตายพนว่ามีสาเหตุมาจากการไม่ได้ใส่สีเขียว และเจริญเดินได้

ภาพที่ 32 ลักษณะเด่นของต้นอาร์ติโซคสายพันธุ์ HV 271 ที่มีอายุ 3 สัปดาห์

ภาพที่ 33 ลักษณะเด่นของต้นอาร์ติโซคสายพันธุ์จากฟาร์มรังสรรค์ที่มีอายุ 4 สัปดาห์